

tam twerde a surowe Žiwjenje, so poszi, (so neljeba) so modli; tudy nepobrachne Skutkow ale tudy pobrachne Porucznosze, so jemu Boh tosame kasal neje. Tehodla tejs to sa žanu Božu Ssluzbu wudawane bycz nemoze. Jena Džowka pak we Domi wari, muje, mecze a czini druhe domjaze Džeto, fotrez lute jara snadne Wjezy su; ale dokelz wona Božu Porucznosz ktemu ma, da nemoze tajki snadny Skutk hinaf, dyzli ja prawu Božu Ssluzbu dzerzany bycz, a pšchetrechi schittich Michow a Nonnow Sswjatoz, a twerde Žiwjenje daloko. Pšchetoz tam neje žana Porucznosz Boža, tudy pak je Boža Porucznosz, so so Nan a Macz czešic, a Hospodarstwa so ladacz dyrbi.

Tak je to wewschittich Wjezach Bohu sluzene, dyz ty to czinisch, schtoz won pšchifasaf, a dyz so teho wostajisch, schtoz won sakasaf je. A tak moť zply Sswjet potny Božeje Ssluzby bycz, niz jeno we Zyrkwi, ale tejs we Domi, Kucheni, Winzy, na Worschezi, na Polu, pola Wjeschezanow a Burrow; dy bychmy jeno so zply prawje do teho podacz. Pšchetoz to je wjeste, so Boh, niz jeno to zyrkwine, a swjetne Knestwo, ale tejs to domjaze Knestwo wustajil je a ze, so by sdzerzane bylo. Schtoz tehodla temu same mu sluzi, jako najpredy Nan a Macz, potom Džeczi, a kpošlenemu Gzeledz a Ssubodzi, czi schizy romadzje sluzja Bohu, pšchetoz to je seho Wola a Porucznosz.

Tak by moła jena boha sluzomna Džowka haflej tu prawu Wesełosz wšwojej Wutrobi mjecz, a prajicz: Ja warju njetk, ja poszjewam, ja metu Khejzu, schtu je mi to kasaf? To staj mi moj Kneš a Kneni kasafaj! Schtu da je jimaj tajku Moz nademnu dat? To je Boh czinił. Cy da dyrbi tejs wjerno bycz, so ja niz jeno jimaj šampymaj, ale tejs Bohu we Nebešach sluzi, a so Boh dobre Spodo-

banje na tym ma. Kak da moła ja šbojnišcha bycz? Schaf je to runje tak wele, jako bych ja Bohu we Nebešach waricz dyrbjala.

Tak moť kojzdy Gzlowek pšchiwšchitkej šwojej Prozy a Dželi weseły a dobreje Wjely bycz, a niczo jemu neby czešchko pšchifchto, dy by so won tak do šwojeje Ssluzby aby Powolanja podaf. Ale tudy wobara Gžert šKufomaj a šMohomaj, so by Gzlowek štajkej Wesełoszi nepšchifchot, ale so by kojzdy neshochtny byl na to, schtoz czinicz dyrbi, a jemu poruczene je, tak so by so jeno Ludžom žana Lubosz a Bohu žana Ssluzba neštala.

Dy by to sa Benešy moło kupene bycz, so by Gzlowek do tajheho Schtanta pšchindz moť, so by won wjeszje wedzil, so Bohu we tymšampym sluzi, nemjenisch ty, so by won schitko, schtoz ma, sa to dat? Schto nešku jeno czi Michojo a Nonny šapoczeli, so so nadžijachu a šebi myšlachy, so zedza Bohu sluzicz? Ale kajz predy prajil šym, woni to mjeli nešku, na kotrymž schitko ležane je. Pšchetoz dyz ty jich praschesch, schtu jim kasaf je do Kłoschtyra bjezec; da jim možno neje prajicz, so to jim Boh kasaf je; ale jeli so Wjernosz rojnacz zedza, da dyrbja prajicz, so woni so ja to mjeli su, so so tak Bohu sluzicz moze. Ale sa to nech so jim njechto drubi džakuje. Pšchetoz to je runje tajka Wjez, jako bych ja mojeje Džowzy kasaf šatepicz, a wona žyla Stwu sa to meš. Štajkej Ssluzbu mi wona žanu Lubosz wopokajala neby, a ja so ji nebych jara ja to džakowaf, dy by wona to bišchežen samolwecz a so kwalicz žyla: Haj Kneze, Stwu meš tejs lošchke Džeto neje. Džakuj so tebi drubi, bych ja reknył, schtu je to tebi kasaf? Ty dyrbesche mi njetk Stwu šatepicz, to šym ja tebi kasaf, a niz Stwu meš.

Runje tak ma so tejs štymi Michami a Nonnami, czi so kwala Božeje Ssluzby, a